

10 anys al Parlament Europeu

La millor manera de defensar Catalunya a Europa és excel·lent en la defensa de l'interès europeu. Llavors, quan hi defenses l'interès local català, ets més escoltat i respectat

El gener de 2009, tot i ser independent, vaig ser escollit candidat de CiU al Parlament Europeu (PE). Al diari *Avui* vaig escriure un article per explicar el pas del confortable món acadèmic al sempre incert de la política.

Deu anys després tanco una etapa molt intensa i fructífera. A *www.tremosa.cat* hi trobareu una memòria visual de l'activitat parlamentària dels darrers cinc anys.

Al PE els eurodiputats no tenen capacitat d'iniciativa legislativa: a diferència dels parlaments nacionals. Al PE cal esperar que la Comissió Europea envii directives i reglaments per presentar esmenes, debatre-les i votar-les. Al PE els torns de paraula dels debats són molt curts (cinc minuts als comissaris, d'un a tres minuts als eurodiputats), fet que obliga a sintetitzar les intervencions.

Els països nòrdics solen enviar al PE gent jove que comença a fer política i així els fan un *test* per validar la seva vocació. Aquesta és una de les grans diferències de cultura política amb els països del sud, on sovint s'envien persones en la darrera fase de la seva vida política.

Així, avui molts primers ministres, ministres i comissaris nòrdics i centreeuropeus han passat abans 5, 10 o 15 anys al PE. Per reeixir a la política europea cal saber idiomes, ser empàtic i proactiu. Quan un diputat és ponent d'un informe parlamentari, cal saber negociar-lo amb èxit, primer amb altres grups parlamentaris, i després en el triàleg (fase final de negociació amb el Consell i la Comissió un cop la norma és aprovada al PE).

Al PE l'eurodiputat més valorat és aquell que és capaç d'assolir més acords

amb eurodiputats d'altres grups. Les formes en aquest sentit són fonamentals: el respecte, la comprensió i l'exercici de posar-se en la pell de l'altre, i de parlar la llengua de l'altre, són molt importants.

El fet que al PE no hi hagi disciplina de vot obre un gran joc parlamentari: a reunions i debats es decanten vots amb arguments. Als plenaris de tant en tant hi ha empats i es guanyen votacions per un vot de diferència.

L'eix ideològic dreta-esquerra no és el més important a l'hora de decantar votacions al PE: els eixos nord-sud (mediterranis contra atlàntics), proeuro i antieuro o més Europa-menys Europa decideix la majoria de votacions.

El fet que el PE no sigui una parlament d'última instància (les directives s'han de transposar després als parlaments nacio-

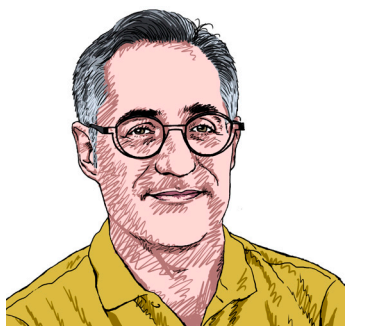
nals o regionals) permet que les relacions entre diputats arribin a ser fins i tot d'amistat: no hi ha la tensió dels parlaments nacionals, on govern i oposició s'enfronten tan sovint a cara de gos. He escrit tres llibres sobre la meua experiència europea, el darrer dels quals, *Dues Europes: èxit econòmic, fracàs polític* (Editorial Fonoll), serà a les llibreries d'ací a dues setmanes.

Al PE hi ha eurodiputats que fan de 3 a 5 mandats i, amb el temps, guanyen experiència, habilitat i eficàcia. Costa molt de temps situar-se, fer-se un nom i entendre el funcionament complex del PE, on conviuen diferents maneres de fer política.

Fa dos anys vaig ser escollit coordinador a la comissió d'Economia del grup liberal. He tingut una càrrega de feina extra molt gran, però també he arribat directament a banquers centrals, primers ministres, ministres, comissaris i presidents d'agències europees.

Un diputat espanyol del grup liberal ha demanat moltes vegades la meua expulsió del grup, tal com va fer el partit liberal europeu amb el PDECaT, però sempre he estat confirmat per unanimitat per la direcció del grup liberal. De fet, tenia ofertes per anar a diferents grups parlamentaris, liberals inclosos, si tornava a ser eurodiputat.

Un consell sintètic per als nous eurodiputats, destil·lat en aquests deu anys: la millor manera de defensar Catalunya a Europa és mirant de participar i d'excel·lir en la defensa de l'interès europeu en tants àmbits i debats com sigui possible. Llavors, quan hi defenses l'interès local català, ets més escoltat i respectat.

RAMON
TREMOSA